

כמה הלוות שבת

- תינוק שנולד, בכניסת השבת, עשרים ושש דקות אחר השקיעה, בירושלים היו מילים אותו בשבת שלאחר מכון. החיל מעשרים ושש דקות אחר השקיעה, רואים זאת כבר כיום הבא, זה כבוד ואדי שבת, ולכן היו מחייבים אותו כoday נולד בשבת, וכך מילמו יהומה דוחה שבת בשבת הבאה. בני ברק, לעומת זאת, לא היו מילים אותו בשבת הבאה, אלא היו דוחים את הברית ליום ראשון, כי היו מחייבים את זמן לידתו כספק איזה יום זה, ומילא מילתו לא דוחה שבת. רק אם היה נולד ארבעים דקות אחרי השקיעה, היו מילים אותו בני ברק, בשבת שלאחר מכון. בירושלים, כאמור, נהגו אחרת, אך לאחרונה גם בירושלים "התקלקל" ..."

- מנהג ישראל לאכול סلط ביצים בשבת. עד כדי כך הקפידו על מנהג זה, עד שהאדම"ר מקלויזנבורג היה מכין סلط זה בעצמו!¹ סلط ביצים מורכב מביצים ובעל, ובטעם המנהג אמרו שהביצים הם זכר למן, שהחיה שטוח ולבן, קצת דומה לביצים. והבעל זכר לכך שבשת לא ירד המן, אף שהוא בכל הטעמים, לא יהיה בטעם בעל², וכן בני ישראל התלוננו, "זכרנו... אשר נאכל במצרים... את הבצלים..." (במדבר י"א ח').³ בסולט ביצים חותכים את הבצל דק, ולכארה, לפי השווי' (שכ"א, י"ב) אסור לעשות כן בשבת, אך מסתמכים על הרמ"א שכותב (שם), על פי שווי' הרשב"א, שלאalter מותר. וכך צריך להקפיד שחוינך הבצל והיה לאלטר, כמה שיותר לאלטר – יותר טוב. (ושנשים שיצאוות באמצעות התפילה בשבייל להחcin את הסולט ביצים. הם רוצחות שכחהבעל יחוור מההתפילה חכל יהיה מוקן⁴. אולם, למרות כוונת הטובה, עדיף שלא יצאו באמצעות התפילה בשבייל להחcin, אלא אחרי התפילה! אף שאחר כך הבעל יצטרך קצת להמתין עם הסעודה, כך זה יותר לאלטר.) החזון איש אסור אף לאלטר, ולשיטתו אסור להחcin סולט ביצים בשבת, אולם בירושלים נהגו להחcin סולט ביצים בשבת.

- ביריה בשבת צריכה להיות בשלושת תנאים - אוכל מתוך פסולות, ביד, ולצורך שימוש מיידי. הרב שלמה זלמן אוירבך חידש⁵, שאף אסור לברור בשבת, כשלא מתקיימים תנאי ההיתר, מותר לשטוח את המאכלים לפני האורחים, כך שכבר לא יהיו מעורבים זה זהה, והוא יהיה מותר לאורחים ליטול ממש, אף באופן שלא מתקיימים תנאי ההיתר לביריה! אף לברור פסולה מתוך אוכל!⁶ מסבירה, אכן יתכן שהוא צודק, ברגע שהדברים כבר לא מעורבים, כבר לא שיק ביריה, אולם מהראיה שהוא הביא לדבר, לבארה אי אפשר להוכיח זאת. הוא הוכhit מרשי' בדרכ' ע"ד (ע"א) בשבת: "ושדקה קמיינו – ולא רצח לבורר האוכל מתוך העליון, ולחתת לפני כל אחד ואחד, אלא שטחן, והם נוטלים ואוכלים. ובשטוich זה נפרש

1. ומסchor על האדמ"ר מאנז' צ"י"ל שהה מתאמץ לקיים מנהג זה אף במחנות בשואה, מתוך מסירותה נשא!

2. חס' עשה הקב"יה עם בני ישראל, שהמן לא היה בעטם בצלים, (וכן בטעם קשותאים, אבטחים, חצר ושמנים), כיוון שהוא מזוק למעוררת. (יומא ע"ה. וברש"י שם)

3. אפשר להוציא שצרכי לענוג את השבת בכל המאכלים האפשריים. ועל ידי סולט ביצים אוכלים שילוב של ביצים שום כגד הפון שהוא (כמעט) בכל הטעמים, יחד עם בל שווא מאיציג את הטעמים הבודדים שהמן לא היה בעטם.

4. הרב אמר זאת בהתרגשות גדרה, על מסירותה נשן של הנשים!

5. מופיע בשיעיך פרק ג' הערא ו'

6. ומסתפק הגרש"א אולי אפילו לאדם עצמו שטוח, יהיה מותר אחר כך לקחת, אף כשלא מתקיימים תנאי ההיתר של ביריה.

- האוכל מלאיו.” הגרשז”א מבן ש”הם נוטלים ואוכלים” פסולת מתוך אוכל, אולם אין זה מוכרת, יתכן וויהם נוטלים ואוכלים” אוכל מתוך פסולת.⁷ אני אמרתי זאת לגרשז”א, התובחנו, וכל אחד שאר בשלו.
- המשנה ברורה, בדרך כלל חשש לחומרות של החמי אדם, אף כשהוחא בדעת יחיד! כך למשל, לגבי כל שני חס ביותר – המשנה ברורה (שיהי ס”ק מ”ה, ובבהיל שי”ט ד”ה “חייב”) הביא את החמי אדם, שחווש שבכל כי זה יש בישול, אף שבראשונים לא מוזכר חשש כזה!
 - בברירות אוכל מתוך פסולת, במקורה שהפסולת מרובה על האוכל – החמי אדם אסור (שבת כלל ט”ז סעיף א), על פי התוספות (שבת ע”ד, ביצה י”ד). החמי אדם החמיר בכך, ואומר שיש בכך חשש חיוב חטאota. בענין זה המשנה ברורה לא מביא את החומרה של החמי אדם, נראה שהוא סבר שלא קייל חמץ אדם בכך. ואולם, כיוון שיש בכך חשש חיוב חטאota, אנחנו צריכים לחוש ולהחמיר בכך.
 - בשליל הקימה בשבת, מותר לכוון, לפני שבת, שעון מעורר דרך הטלפון, באמצעות שירוטי היקיצה של חברות בזק וככ”. זהעובד בלבד, ללא דד אדם, ולכן שרי.
 - סעודות מלאה מלכה, לפי הרמב”ם, זה מדין ”כבד שבת”. לא מדין כבוד מוצאי שבת, אלא מדין כבוד שבת.⁸ מכבדים את השבת על ידי שמלוים אותה, מוסיפים עליה. لكن צריך להקפיד לאכול סעודות מלאה מלכה לפני חצotta.

7. נראה שכונת הגרשז”א היא, שכן שאוון זה מתייר אוכל מתוך פסולת, אף למאן לסבירה ליה (שם בגמרא) שאון אוכל מתוך פסולת אسوו, על כרחך שכבר אינו מחשבים את הדברים כמעורבים, וממילא יהיה מותג גם פסולת מתוך אוכל וכו”. וכך טען בשיעור הרב חיים רטיג.

8. הלכות שבת כ, ה : מסדר אדם שלוחנו עבר שבת (ליל שבת), ואף על פי שאינו צריך אלא לכזית, וכן מסדר שלוחנו במוציאי שבת, וכך על פי שאינו צריך אלא לכזית, כדי לכבדו בכנסתו וביציאתו.